

שבעת ימים פרק ראשון יומא

תורה אור

1. גשת והוא אמר ה' אלי פקל לך שני לחות אבנים כראשונים ועלה אלי הקרה ועשית לך ארון עץ רבירס י ארץ עץ וציון צבי ששים אפתים וחצי ארבו ואפוד וחצי רחבו ואפק וחצי קטנה סבות כו י ואקור ה' אל משה קח לך סמים נקף וטחלת לחבנה סמים ולבנה וקח בד קבד יקרה: שמות לו 4. עשה לך שתי חצרות כסף מקשה תעשה אהם וזו לך למקרא הקרה ולטעם את המקות: כמכרס י ב 5. ואל בני ישראל חדרב לאמר קחו שעיר עזים לחקאת ועגל וכבש בני שנה תמיים לעלה: ויקרא ט ג 6. ויארס אל אהרן קח ועל בן בקר לחקאת ואל לעלה תמיים והקרב לפי: ויקרא ט ב 7. בזאת יבא אהרן אל הקדש בשר בן בקר לחקאת ואיל לעלה: ויקרא ט ג 8. ופאת עזרת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחקאת ואיל אהרן לעלה: ויקרא ט ד 9. כאשר עשה ביום הזה קרה לך לעשת לכפר עליכם: וישכן כבוד ה' על שר התי ויכסוהו הענן וישת ימים ויקרא על משה ביום השביעי מתוך הענן: שמות כד טו

לאפוקי עצרת ור"ה דתרייהו עולות נינהו. לא ידענא אמאי לא קאמר הכי לעיל בשינוא דר' אבהו לאפוקי עגרת וראש השנה דנצור נינהו או לימא לאפוקי כולהו קדקאמר רבינא בסמוך ושמה לר' אבהו לא דגרתה הוה ניחא להו כדשינין לעיל ולרז אשי הקשו לו בבת אחת מעגרת ומראש השנה ומירן תירון אחד על שניהם ולרבינא הקשו לו בבת אחת כולהו קושייתא דלעיל ומירן במירון אחד: **דרביה** הוא דבי אתא רבין כו. הוה מצי למימר אמוראי נינהו ואליצא דרבי יוחנן וטובא איכא בהש"ס דבי אתא רב דימי אתא לאפלוגי אלמורא שלפניו אלף משום דאשכח דבידא דר' יוחנן משמיה דר' ישמעאל אמר הכי מצי משני הכי וא"ת ור' יוחנן הכי פליג על ר' אבהו מעלה שהוא מנא וי"ל משום דאשכח כרייתא לקמן (דף ד.) דמיא כותייה ולי"ג בצרייתא דמיא כותייה דר' יוחנן לעשות זה מעשה פרה אלף הי"ג לעשות לכפר זה מעשה יום הכפורים וכן משמע מתוך פרש"י שפי' (שם) וכשם שמפרישין לאו מקרא יליף לה אלף מעלה בעלמא אי נמי י"ל מדקאמר ר' יוחנן משמיה דר' ישמעאל הכי מכלל דרבנן פליגי עליה ואיהו דאמר כרבנן: זה בנה אב כל הנבנים שפחנה שכינה בו. מימה לי בשלמא ממלואים נגמר שפיר אף לדורות מדכתב בהדיא כאשר עשה ביום הזה זה ה' לעשות לכפר אלף מסני הכי נגמר ומדנקט ניהו בנה אלף משמע מיתורא דקרא ניהו כמו זה בנה אלף טעמות קודמות לעולות דמיתורא נפיק כדאיתא בפרק כל התדיר (נבחים דף ג.) והכל מצי מורא איכא ונראה דהכל נמי לא הוה ריך למיכתב אלף ועל משה אל הבר ויבס הענין את המהרה ה' למשה ביום השביעי מתוך הענן מצי אלטרין לדורות:

ועשה לך כמו עשה לך שמי חלוצות כסף: **כביכול** אני שמעתי אם היה ליצור יכול להמכר בשל יחיד (ב) הייתי רוצה. ואני אומר לפי שדבר קשה הוא לומר שהקב"ה קץ בישראל אומר כביכול כלומר על כרחי יאמר כן כאלו (א) אפשר לומר כן וכן כל כביכול שבהש"ס: **בזמן שכן עושין לנו על מקום**. נקראת העבודה על שם: **עד כאן לא פליגי**. מירוצא הוא: **קח לך למס** לי. דשי קרא דבינדיה ממה שהחיל לדבר: **דין פר לחטאת ואיל לעולה**. ביה"כ יש פר לחטאת ואיל לעולה בקרבן יחיד דכהן גדול בזאת יבא אהרן וגו' ודשמני למלואים נמי עגל לחטאת ואיל לעולה: **עבודה ככהן גדול**. ביום הכפורים מעבודה כצ"ג צמלוים דכתיב (ויקרא ט) ויקרב אהרן אל המזבח: **אילימא חלה ככהן גדול**. דין יום הכפורים שהיא עבודה ראשונה שהוטלה כהן גדול בקרבנות לצור ביה"כ הראשון מעבודת שמיני למלואים שהיא עבודה ראשונה שנעשית על ידי כהן גדול מעולם: **חלה כקפוס**. יום הכפורים יש לו עבודה לפני לפני שניו הכיפורים הראשון הימה חלה כקפוס שקודם לכן לא נכנס אדם שם לעבודה ויום שמיני למלואים הימה עבודה חלה כמזבח החילון. ואם בשביל שישם משה כל שנעת ימי המלואים אין קרייה עבודה אלף עבודה כהניס שהוא בלבוש נגדי כהונה ושל משה בחלוק (ס) לכן שלא הוכשר אלף לשעה: **ר' יוחנן מחני חדא**. לא דריש מהאי קרא דכאשר עשה ביום הזה אלף חדא פרישה: **מעלה בעלמא**. מפני הקל שהקילו בה לעמא מדעת הכהן השורפה עשו בה מעלות רבות: **מהיכא ילפס לה**. להך פרישה: **אי מה מלואים כל הכסוב** (א) מעטכ כהן. כליפנין לקמן בשמעתי (דף ה.). ולא קפני מפרישין. ואם יארע פסול ככהן גדול ישמש זה בלא פרישה: **אלא מר מהיכא יליף אמר ליה מפניו** שמצינו שפירש משה קודם כניסתו למחנה השכינה: **ויכסוהו הענן**. למשה: **ר' יהודה בן כסירא**. לקמן בפרקין (דף ו.) לעומאת

ועשה לך כמו עשה לך שמי חלוצות כסף: **כביכול** אני שמעתי אם היה ליצור יכול להמכר בשל יחיד (ב) הייתי רוצה. ואני אומר לפי שדבר קשה הוא לומר שהקב"ה קץ בישראל אומר כביכול כלומר על כרחי יאמר כן כאלו (א) אפשר לומר כן וכן כל כביכול שבהש"ס: **בזמן שכן עושין לנו על מקום**. נקראת העבודה על שם: **עד כאן לא פליגי**. מירוצא הוא: **קח לך למס** לי. דשי קרא דבינדיה ממה שהחיל לדבר: **דין פר לחטאת ואיל לעולה**. ביה"כ יש פר לחטאת ואיל לעולה בקרבן יחיד דכהן גדול בזאת יבא אהרן וגו' ודשמני למלואים נמי עגל לחטאת ואיל לעולה: **עבודה ככהן גדול**. ביום הכפורים מעבודה כצ"ג צמלוים דכתיב (ויקרא ט) ויקרב אהרן אל המזבח: **אילימא חלה ככהן גדול**. דין יום הכפורים שהיא עבודה ראשונה שהוטלה כהן גדול בקרבנות לצור ביה"כ הראשון מעבודת שמיני למלואים שהיא עבודה ראשונה שנעשית על ידי כהן גדול מעולם: **חלה כקפוס**. יום הכפורים יש לו עבודה לפני לפני שניו הכיפורים הראשון הימה חלה כקפוס שקודם לכן לא נכנס אדם שם לעבודה ויום שמיני למלואים הימה עבודה חלה כמזבח החילון. ואם בשביל שישם משה כל שנעת ימי המלואים אין קרייה עבודה אלף עבודה כהניס שהוא בלבוש נגדי כהונה ושל משה בחלוק (ס) לכן שלא הוכשר אלף לשעה: **ר' יוחנן מחני חדא**. לא דריש מהאי קרא דכאשר עשה ביום הזה אלף חדא פרישה: **מעלה בעלמא**. מפני הקל שהקילו בה לעמא מדעת הכהן השורפה עשו בה מעלות רבות: **מהיכא ילפס לה**. להך פרישה: **אי מה מלואים כל הכסוב** (א) מעטכ כהן. כליפנין לקמן בשמעתי (דף ה.). ולא קפני מפרישין. ואם יארע פסול ככהן גדול ישמש זה בלא פרישה: **אלא מר מהיכא יליף אמר ליה מפניו** שמצינו שפירש משה קודם כניסתו למחנה השכינה: **ויכסוהו הענן**. למשה: **ר' יהודה בן כסירא**. לקמן בפרקין (דף ו.) לעומאת

גליון הש"ס
גפ' א"ל אלא כ"ר סיבא י"קו. ע"פ פרכין דף ה' ע"א חו"כ ד"ה ו"ה מ"ר:
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה כביכול בשל יחיד משלך הייתי רוצה: יחיד שם ד"ה חלה. י"ה כ"ו עבודה: (ב) שם ד"ה א"י. הכתוב בהן מעטכ כהן:
מובך רש"י
כביכול. אם היה אפשר להיטער לצור בשל יחיד, בשלך הייתי רוצה ויחד משלך ומחמת כח.
חומ' ישינים
קח לך עגל בן בקר לחטאת ל"ל. אלף כסוב לקמון בשל ישראל שיהי כהן אהרן ק" (א) וחלת ערת בני ישראל קח ונס לא כה לומר קח לך בלשון שריפה מוסרי חלוצה פרה שלפנין פתחין היה: אי מה מלואים כל הכסוב כהן מעטכ וכו'. בירושל' מוסיף לה מהדא דהא ילפינן (נבחים דף סה.) ותמן והקטיר מה הקטירה בלשון של מנחם אף מליקה בלשון של מנחם וק"ל (מנחות ד' טט.) כי הקטרה לא מעטכא ולא אמרי' אי מה מליקה מעטכא וכו' עד מנחם שם הכה דברים שאין מעטכין הלמדן מהמעטכין ואין מתירן לזוט: זה בנה אל שכל הנבנים. דילפינן מהכא ביום מצינו אי נמי ששם ממה מיתורא דמנחם ויקרא אל משה ביום השביעי: דחייש לטומאת ביתו. לכן אלו מוספין שביעי על שם דלוריייתא:
(א) ל"ל ואל בני ישראל וכו' קחו שעיר שנים.
(ב) ע"פ היטב בירושלמי ומפרישו ויל' דברים הכתובים המוספין ששנים מעטכין (שם י"תקנ).